

narstveno ministerstvo naredilo z ogerskim ministerstvom, iz katerega se vidi, da konec letošnjega leta bojo Ogri državni cesarski denarnici na dolgu ostali 53 milijonov in 687.000 gold. In pri tej beračiji tolika ošabnost! — Najvažnejša stvar, ktera bi naše (nemško-slovanske) dežele najhuje zadela, ako bi se tako sklenila, kakor ste se ogerska in dunajska deputacija pobogale, ni prišla še pred državni zbor in to je: kako naj se v plačilih pobota Ogersko z družimi avstrijskimi deželami. Tudi „Reform“ opominja državni dunajski zbor, naj dobro pazi, kaj bode storil, s temi le resnimi in resničnimi besedami: „Ako je res, kar se je po vladinih časnikih izvedelo o teh plačilih (da se vsako leto nemško-slovanskim deželam naloži za državni dolg 116 milijonov), smo si popolnoma v svesti, da bodo Ogri s tem, kar na-nje pride, prav prav zadovoljni, če tudi bojo na videz kisle obraze delali, da mora „ubogi ogerski narod“ toliko in toliko plačati v skupno avstrijsko denarnico. Ako pa bojo poslanci v državnem zboru le samo temu prikimali, kar Ogri hočejo, pride za-nje čas, da bojo odgovor dati morali, svojim volilcem, nemško-slovanskemu narodu; če tudi je zlo preobložen bil, je vendar ta bremena nosil potrpežljivo in vedno zvest bil svojemu cesarju.“ — Zbor velike pomembe za Avstrijo je bil prve dni tega meseca na Dunaji, in to zbor avstrijskih škofov; zbralo se jih je 25, ki so naredili pismo, v katerem se razlagajo vse tiste cerkvene reči, ki so dandanes najhuji trn v peti nemškemu liberalcem in jih v dunajskem zboru prenarediti hočejo, in to je konkordat (ali pogodba našega cesarja s papežem zastran pravic katoliške cerkve, ljudskih šol, zakona itd.) To pismo so poklonili Njih Veličanstvu cesarju. In res dolžnost je bila škofom, da cesarju odkrijejo rogovilstvo, kateremu na čelu stoji judovsko dunajsko časnikarstvo, in kakor to gode, mu plešejo mestni odbori dunajski, graški, celovski, gorški itd., če tudi je gotovo, da med 1000 razsajalci nista dva, ktera bi bila konkordatno pismo brala, da bi vedela, kaj prav za prav da hoče. Ta адреса, ki so jo škofje poklonili cesarju, pa je med dunajskimi judovskimi časniki in njihovimi privrženci napravila tako razsajanje, da bi človek mislil, da se je punt od 1848. leta vnel; vse vpije in križa škofo; hrup je tak, da se celó nemškutarski „Volksfreund“ zdaj spominja Slovanov in Beustovemu ministerstvu žuga, naj nikar ne misli, da za njim stoji 30 milijonov, ki v ta rog trobijo, ampak da v Avstriji so tudi Slovani, ki ne marajo za sistemo njegovo in stojijo na strani škofov. Počil je tudi glas, da hoče Beust iz ministerstva stopiti in da pride ministerstvo Martinic-Thunovo. To se sicer še ni zgodilo; al kmalu se mora pokazati: ali konkordat pade in Beust ostane, ali Beust pade in konkordat ostane. Naj se pa zgodi to ali uno: Avstrija je v hudih zadrgah! Cerkevne zadeve so sploh stopile zdaj na čelo evropske politiki, kajti tudi cesar Napoleon je v silni stiski s pogodbo, ki jo je zavolj papeževih dežel pred 3 leti sklenil z italijansko vlado; Lahy hočejo po sili Rim imeti in vse to, da je italijanska vlada vjeti dala Garibaldi-a, bila je le prazna komedija. Če tedaj Napoleon ne pripušti tega, cesar Lahy hočejo, se razpró ž njim in pruska vlada potegne ž njimi; če pa jim stori po njih volji, ima proti sebi velik del francozkega naroda, ki je papežu vdan. Tedaj bodo tudi tū velike homatije, in čedalje več se črnih oblakov vleče skupaj na obnebbi političinem: Na Pruskem se Bismark pripravlja, da proti Napoleonu naredi veliko Nemčijo, — na Turškem pričakujejo kristijani kakor duše v vicah reši-

telja Rusa, — Lahy nočejo mirovati, dokler ni Italija edina, — in v naši Avstrii še nič ni v redu! — Po najnovejših novicah je bilo v Rimu zadnje dni sopet mirno. — 25. dan t. m. pričakujejo našega cesarja v Pariz. — Kolera zeló pojenjuje v Trstu (do 3. dne t. m. jih je umrlo 202), na Ogorskem pa se čedalje bolj razširja; dozda je zbolelo 141 ljudi. — Te dni je prišlo iz Amerike spet več ljudi nazaj v Prago; vsi pripovedujejo, koliko revščine so pretrpeli, goljufani posebno po ameriških agentih.

Denarni zapisnik Matičin.

Novi udje:

letniki:

Gospod Potokar Jožef, c. k. davkarski uradnik v Kamniku	2 gold.
„ Hlebec P. Bogomir, gim. profesor v Novem mestu	2 „
„ Bobek Janez, zdravnik v Ribnici	2 „
„ Levičnik Valentin, c. k. davk. uradnik v Ribnici	2 „
„ Arko Janez, notar v Ribnici	2 „
„ dr. J. Burghard, zdravnik v Slatini	2 „
„ Kralj Janez, kmet v Ilijaševci pri Ljutomeru . .	2 „
„ Pipan Jožef, vikari v Vojšćici na Goriškem . .	2 „
Slavna čitalnica národna v Kastvu	2 „
Gospod Kinčič Janez, fajmošter pri sv. Jerneji blizo Konjic	2 „
„ Krener Janez, kaplan v Konjicah	2 „
„ Debevec Janez, posestnik v Kamniku	2 „
„ dr. Žust Janez, profesor bogoslovja v Trstu . .	2 „
„ Kukovec Ivan, odvetniški koncipist v Ljutomeru	2 „
„ Lipež Viktor, profesor više realke v Zagrebu . .	2 „
„ Kogej Jožef, kaplan na Vrhniki	2 „

Stari udje so plačali:

a) ustanovniki:

Za 2. leto: gg. Jenko Skender; Dolinar France.
 Za 3. leto: gg. Lesjak Jožef, Jenko Skender, Moos Avgust;
 Za 4. leto: gg. Hicinger Peter, Skubec Miha, Čepon Anton, Hraševac France.
 Doplačal: g. Lampe Jožef.

b) letniki:

Za 1866. leto: gg. Perčič Matej, Podboj Janez, Arko Anton, Arko Jakob, Kljun Janez, Šle Andrej, Logar Miroslav, Pavzer Janez, Smolej Matija, Pogorelec Anton, Pakiž Simon, Frank Rihard, Janežič Jakob, Zorec Janez.
 Za 1867. leta: gg. Hohn Edvard, Kosec Jernej, Luci Anton, Robič Tine, Gomiljšak Jožef, Globočnik Anton, Vojsk Jožef, Zemljič M., Mohorič Ognjeslav, Rajh Janez, Božič Anton, Tomše Janez, Kunej Janez, Fortuna France, Skul Valentin, Brencce Janez, Pirec Matej, Prijatelj Štefan.
 Za 1868. leto: gg. Melcer Dragotin, Pevec Janez, Prijatelj Štefan, gospá Šupevec Antonija.

V Ljubljani 9. oktobra 1867.

Dr. Jer. Zupanec.

Listnica vredništva. Gosp. —X—: Sestavek „o predelanji D.“ je proti našemu principu, po katerem nočemo biti učitelji našim domačim časnikom. Najnaravniša bila bi адреса na vredništvo samo.

Žitna cena

v Ljubljani 5. oktobra 1867.

Vagán (Metzen) v novem denarji: pšenice domače 6 fl. 30. — banaške 6 fl. 30. — turšice 3 fl. 82 — soršice 4 fl. 60. — rži 3 fl. 90. — ječmena 3 fl. 60. — prosa 3 fl. 13. — ajde 3 fl. 13. — ovsa 1 fl. 90. — Krompir 1 fl. 60.

Kursi na Dunaji 8. oktobra.

5% metaliki 54 fl. 70 kr. Ažijo srebra 122 fl. 25 kr.
 Narodno posojilo 64 fl. 50 kr. Cekini 5 fl. 96 kr.

Loterijne srečke:

V Trstu 2. oktobra 1867: **20. 51. 3. 39. 85.**
 Prihodnje srečkanje v Trstu bo 12. oktobra 1867.